

tavs. Men snart blev det anderledes. De Forklaringer og Paastande, han kom med, fremkaldte kraftige Protester. Det gik livligt med Tilraab som: „Pas paa ikke at gaa i Vandet igen!“ „Er Luften ikke trykkende?“ o. s. v., og den ene Latterbølge efter den anden rullede hen over ham. Hans Optraeden var en særdeles fuldkommen Fiasko, og den gav Forsamlingen et levende Indtryk af, hvor hul og tom den radikale Politik er.“ I det hele taget var det et Møde, som blev af den gemytlige Art, saa gemytligt, som jeg aldrig har set det i Vestjylland, fordi Forsamlingen øjensynlig morede sig over alle de forskellige mærkelige Opfattelser, som det ærede Medlem havde, saaledes ogsaa over den mærkelige Opfattelse, han fik ved Omtalen af dette Spørgsmaal. Om Aftenen, da vi skulde til Møde i Ringkøbing, hvor Forsamlingen var meget større, var der flere der tog med dertil, idet de mente, at de kunde faa endnu mere Fornøjelse ud deraf, men de to ærede Herrer bleve paa Hotellet og mødte slet ikke. Da jeg var færdig med min Tale, ventede Forsamlingen, at de to Herrer skulde komme, men de vare stadig paa Hotellet, og man fik ikke mere at høre af dem. Det ærede Medlem maa nu ikke mene, at fordi han har faaet en saadan Opfattelse, ere andre forpligtede til at have ganske den samme Opfattelse. Derovre i Vestjylland delte Forsamlingen ikke hans Opfattelse, og jeg gør det ikke heller.

Poul Christensen: Jeg beklager stadig, at det officielle Referat ikke foreligger, men jeg har holdt mig til Bladet „Dannebrog“, som dog staa Regeringen nær, ogsaa den højtærede Justitsminister, hvis Opfattelse bevislig falder sammen med den Opfattelse af dette Spørgsmaal, som er tillagt den højtærede Konseilspræsident. Jeg stod ogsaa ved den højtærede Justitsministers Side, da han udtalte sig om Landstingets og de kongevalgte Opløselighed, og han har aldrig siden forsøgt at knibe uden om sin Udtalelse. Jeg skal sige til den højtærede Konseilspræsident, at efter hans Stempling af Referatet i Gaar som falsk har jeg henvendt mig til to, ja for Resten til tre, som vare til Stede ved det nævnte Møde, og den ene af dem har afgivet den Erklæring, at han var villig til under Eds Tilbud at bekræfte, at hans Opfattelse faldt ganske sammen med min. (Munterhed). Ja, de

Herrer kunne le ad det, men jeg synes ikke, det er saa morsomt, naar en Konseilspræsident, fordi han er naaet op til denne høje Stilling, nu har den modsatte Opfattelse af den, han havde, da han stod som Venstres ledende Fører, thi da var der hos den højtærede nuværende Konseilspræsident ingen Tvivl om, at Landstinget kunde opløses til Bunden. At de Herrer finde det morsomt, at den højtærede Konseilspræsident nu ikke tør vedkende sig denne Opfattelse, maa staa for de Herrer egen Regning. Jeg kan henvisse den højtærede Minister til Medlemmer af hans eget Parti, som vare til Stede, og som ogsaa mene, at jeg alligevel har nærmest Ret.

Men lad os da nu faa klaret Spørgsmaalet her i Dag. — Jeg skal ikke komme ind paa at rippe op i Mødet i Thim. Jeg husker nok, at den højtærede Konseilspræsident paa Mødet havde nogle Meningsfæller, der forsøgte at afbryde mig ved at sige: Det er Løgn, og det er Vrøvl. Derefter sagde jeg: Jeg gentager kun jeres egen Rigsdagsmands Ord. Saa tav de alligevel stille, da de mærkede, at det var ikke mine egne Ord, men den højtærede Konseilspræsidents Ord, jeg gengav, saa sagde de hverken „Løgn“ eller „Vrøvl“ længere. Jeg var indbudt til Mødet i Thim, og derfor mødte jeg der, men jeg var ikke indbudt til Mødet i Ringkøbing og havde ikke Tid til at komme der, da jeg skulde rejse hjem med Toget samme Aften; ellers skulde det have været mig en Fornøjelse at fortsætte, da Mødet i Thim efter min Formening gik meget godt. — Men det er ikke det, der for mig er Hovedsagen ved denne Lejlighed, nej, Hovedsagen er at faa at vide af den højtærede Konseilspræsident: Naar han forleden talte om at benytte alle lovlige Midler, betragter saa den højtærede Konseilspræsident det som et lovligt Middel, at Landstinget, hvis det lægger sig paa tværs af en af Venstres Mærkesager — jeg sigter herved til den almindelige kommunale Valgret — opløses og de kongevalgte med? Derpaa ønsker jeg Svar.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem gør Ret i at lade Mødet i Thim ligge. Det fornøjer mig, at det ærede Medlem er færdig med denne Side af Sagen. Det ærede Medlem spørger mig, om jeg anser det for et lovligt Middel at opløse Lands-